

РЕШЕНИЕ

№ 610

гр. Варна, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Таня Кунева

при участието на секретаря Мариана Ив. Маркова
като разгледа докладваното от Таня Кунева Гражданско дело №
20233110105998 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявени от „*, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. *, срещу:

- **Я. Г. Г.**, за осъждането ѝ да заплати на * сума в размер на **1 951,57 лв.**, представляваща 1/2 от сумата 3 903,15 лева, представляваща главница, формирана от задълженията за потребена и незаплатена топлинна енергия, както и такси за услуга по партида 7780 за топлофицирания имот за периода от месец април 2020 г. до месец април 2023 г., включително, възникнали в резултат от придобиването на собствеността върху имота и качеството на потребител по смисъла на ОУ на топлоснабдителното дружество; ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на депозиране на исковата молба в до окончателното им изплащане; както и сума в размер на **244,84 лв.**, представляваща 1/2 от сумата 489,69 лева, представляваща законна лихва за забава, изчислена за периода от **01.06.2020г. до 27.04.2023 г.**, върху главница, формирана от задълженията за потребена и незаплатена топлинна енергия, както и такси за услуга по партида 7780 за топлофицирания имот за периода от месец април 2020 г. до месец април 2023 г., включително;

- **Н. Г. Н.**, за осъждането ѝ да заплати на * сума в размер на **1 951,57 лв.**, представляваща 1/2 от сумата 3 903,15 лева, представляваща главница, формирана от задълженията за потребена и незаплатена топлинна енергия, както и такси за услуга по партида 7780 за топлофицирания имот за периода от месец април 2020 г. до месец април 2023 г., включително, възникнали в резултат от придобиването на собствеността върху имота и качеството на потребител по смисъла на ОУ на топлоснабдителното дружество; ведно със

законната лихва върху главниците, считано от датата на депозиране на исковата молба в до окончателното им изплащане; както и сума в размер на **244,84 лв.**, представляваща 1/2 от сумата 489,69 лева, представляваща законна лихва за забава, изчислена за периода от **01.06.2020г. до 27.04.2023 г.**, върху главница, формирана от задълженията за потребена и незаплатена топлинна енергия, както и такси за услуга по партида 7780 за топлофицирания имот за периода от месец април 2020 г. до месец април 2023 г., включително;

Ищцовото дружество твърди в исковата молба, че ответниците в качеството си на потребители на топлинна енергия за имот, находящ се в гр. *, са ползвали предоставени от ищеца услуги, които не са заплатили. Твърди се, че с наследодателя на ответниците * било налице облигационно отношение и ответниците като собственици по наследствено правоприемство дължат заплащане на потребената в него топлинна енергия, която не била прекъсвана. Сочи, че ищецът е изпълнявал задължението си да доставя топлинна енергия, като ответниците не са изпълнили задължението си за заплащането ѝ. Поради настъпила изискуемост на задълженията и забава в плащанията се претендира и мораторна лихва. Моли за уважаване на исковите и присъждане на направените съдебни разноски.

В съдебно заседание ищецът не изпраща представител.

В рамките на предоставения срок по чл. 131, ал. 1 от ГПК, ответникът Н. Н. по делото не е депозирал писмен отговор. Представила е удостоверение за отказ от наследство от Я. Г..

В съдебно заседание ответната страна не се явява и не изпраща представител.

В рамките на предоставения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК, ответникът Я. Г. по делото е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск като недопустим, позовавайки се на извършен отказ от наследство. Евентуално се настоява за отхвърляне на исковите предвид направения изричен отказ от наследство от Я. Г., подчертавайки, че процесния период е след направения отказ от наследство на ответницата. Моли се за прекратяване на производството, евентуално отхвърляне на исковите.

В съдебно заседание ответната страна чрез процесуален представител настоява за отхвърляне на иска, поради извършения отказ от наследство на ответника Г..

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства с оглед разпоредбата на чл. 235 ГПК, приема за установено следното **от фактическа страна:**

От представените с исковата молба писмени доказателства се установява, че за входа, където се намира имота на ответника, е налице инсталация с абонатна станция, която е в експлоатация, като представените документи датират от 1994 год /л. 49/. Сключени са и договори за доставката и закупуването на топлоенергия с ответното дружество от определени на общи събрания на етажните собственици представители /л.49-74/.

Не е спорно между страните, че имот, находящ се в гр. *, е топлоснабден и е бил собственост на наследодателя на ответниците *.

Видно от свидетелство за проверка на СИ от 01.08.2022 г. техническото средства съответства на метрологичните характеристики.

Представени са ценоразписи на топлоснабдителното дружество, ежемесечна справка за потреблението, както и справка за месечните данни на абонатна станция за гр. *, от които се установява извършено потребление.

За извършената доставка на услуги ищеца е издал фактури приобщени по делото и неоспорени от ответника.

Видно от представеното по делото удостоверение с изх. № */01.09.2016 г. , издадено от ВРС, Я. Г. се е отказала от наследството на *, починал на 25.08.2016 г., като отказът е вписан под №255/2016 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск намира правното си основание в разпоредбата на чл. 327, ал. 1 ТЗ и 86 ЗЗД, като при така релевираните твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки: наличието на действително облигационно правоотношение между страните, по силата на което всеки ответникът е потребител на топлинна енергия като титуляр на партида на обект, находящ се в гр. *, ищецът е предоставил на потребителите посочените топлинна енергия в заявения обем, като доставената и потребената топлинна енергия е отчетена и измерена по предвидения в Общите условия за предоставяне на топлинни услуги на потребители от съответния оператор, размера на претендираните задължения за заплащане на продажна цена за предоставени топлинни услуги – топлинна енергия и такси услуги, както и настъпването на изискуемостта на тези задължения, както и размера на мораторната лихва върху главницата.

За да отблъсне исковата претенция ответникът Н. Н. следва да установи, че дължимите суми за потреблението на топлинни услуги за посочения в исковата молба период са погасени.

По отношение на иска спрямо Я. Г., съдът намира за неоснователен.

Ищецът не е ангажирал доказателства за качеството на потребител и наследник на ответника Я. Г.. Напротив, от ангажираните такива се установява, че същата се е отказала от наследството на своя наследодател, част, от което било топлоснабдения имот преди процесния период. Отделно от това, ищецът не е ангажирал доказателства, че наследството е прието „направо“, което да опровергае официалното удостоверяване в особената книга на съда, водена по реда на чл. 49 ЗН за отказ от наследство от Г..

По изложените съображения съдът намира, че искът спрямо ответника Я. Г. следва да отхвърли като неоснователен.

От събраните по делото доказателства, неоспорени от ответника Н. Н., се установява, че през исковия период процесната сграда е била топлофицирана, че ищецът е доставил през процесния период в абонатната станция на сградата определено количество топлинна енергия, отчетено от общия топломер, както и че ответникът Н. през процесния период е бил собственик на процесния недвижим имот, т.е. същият има качеството битов

клиент по смисъла на § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ и на основание на чл. 153, ал. 1 от ЗЕ е страна по договорното отношение с ищеца за продажба на топлинна енергия. Следователно, установено е съществуването на облигационно договорно правоотношение между страните в процесния период, произтичащо от договор за продажба на топлинна енергия.

Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 1 от ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР. Следователно между страните за процесния период е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни Общи условия за продажба, съответно одобрени с Решение № ОУ-062/19.07.2007г. на ДКЕВР. До приключване на устните състезания по делото не са ангажирани доказателства за предложени от ответника специални условия относно реда и начина на отчитане, коригиране и заплащане на сметки на топлинна енергия, дерогиращи приложението на общите условия на доставчика, поради което отношенията между купувача и доставчика са предмет на уредба от ОУ. Съобразно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите /чл. 142, ал. 2 от ЗЕ/, като според чл. 145, ал. 1 от закона топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти. Съгласно Тълкувателно решение № 2/25.05.2017 г., постановено по тълк.дело № 2/2016 г. на ОСГК на ВКС, собствениците остават задължени за топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата, като в този смисъл е и изричната правна уредба по чл. 153, ал. 6 от ЗЕ. С оглед на това, доколкото е собственик на обект в сграда етажна собственост, която е топлоснабдена, ответникът е задължен за топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, независимо дали неговия собствен обект е топлоснабден.

В случая се претендира заплащане на реална потребена и незаплатена топлинна енергия и такси за услугата. Съобразно ОУ таксите и потреблението в топлоснабдения имот се заплащат ежемесечно. В чл. 34, ал. 1 от Общите условия е предвидено, че купувачите са длъжни да заплащат месечните си задължения за доставена топлинна енергия в 30 - дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а в ал. 6 на същата разпоредба е предвидено, че при неизпълнение на задължението в срок дължат обезщетение за забава в размер на законната лихва.

Ответникът не е оспорил твърденията за осъществена доставка в процесния период, нито за начина на разпределение на топлинна енергия в сградата, нито е ангажирал доказателства за извършено плащане на претендираните от дружеството суми.

По изложените съдът намира предявените искове за основателни и като такива същите следва да бъдат уважени в рамките на предявените размери.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК и направеното от ищеца искане, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на „* разноски за заплатена държавна такса от 128,07лв. и адвокатско възнаграждение от 369,64

лв. съобразно уважената част от исковете.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника Я. Г. се следват разноски съобразно представените доказателства и списък по чл. 80 ГПК в размер на 900лв. заплатено адвокатско възнаграждение, които следва да бъдат възложени в тежест на ищеца.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Н. Г. Н., ЕГН *****, с адрес гр. *, да заплати на „*, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. *, сума в размер на **1951,57 лв.** /хиляда деветстотин петдесет и един лева и петдесет и седем стотинки/, представляваща 1/2 от сумата 3 903,15 лева, представляваща главница, формирана от задълженията за потребена и незаплатена топлинна енергия, както и такси за услуга по партида 7780 за топлофицирания имот за периода от месец април 2020 г. до месец април 2023 г., включително, възникнали в резултат от придобиването на собствеността върху имота и качеството на потребител по смисъла на ОУ на топлоснабдителното дружество; ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на депозиране на исковата молба в до окончателното им изплащане; както и сума в размер на **244,84 лв.** /двеста четиридесет и четири лева и осемдесет и четири стотинки/, представляваща 1/2 от сумата 489,69 лева, представляваща законна лихва за забава, изчислена за периода от **01.06.2020г. до 27.04.2023 г.**, върху главница, формирана от задълженията за потребена и незаплатена топлинна енергия, както и такси за услуга по партида 7780 за топлофицирания имот за периода от месец април 2020 г. до месец април 2023 г., включително, на основание **чл. 327, ал. 1 ТЗ и 86 ЗЗД.**

ОТХВЪРЛЯ исковете на „*, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. * срещу **Я. Г. Г., *****,** с адрес гр. *, за осъждането ѝ да заплати на * сума в размер на **1 951,57 лв.**, представляваща 1/2 от сумата 3 903,15 лева, представляваща главница, формирана от задълженията за потребена и незаплатена топлинна енергия, както и такси за услуга по партида 7780 за топлофицирания имот за периода от месец април 2020 г. до месец април 2023 г., включително, възникнали в резултат от придобиването на собствеността върху имота и качеството на потребител по смисъла на ОУ на топлоснабдителното дружество; ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на депозиране на исковата молба в до окончателното им изплащане; както и сума в размер на **244,84 лв.**, представляваща 1/2 от сумата 489,69 лева, представляваща законна лихва за забава, изчислена за периода от **01.06.2020г. до 27.04.2023 г.**, върху главница, формирана от задълженията за потребена и незаплатена топлинна енергия, както и такси за услуга по партида 7780 за топлофицирания имот за периода от месец април 2020 г. до месец април 2023 г., включително, на основание чл.

327, ал. 1 ТЗ и 86 ЗЗД.

ОСЪЖДА Н. Г. Н., ЕГН *****, с адрес гр. *, да заплати на „*, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. *, сумата от **497,71 лв.** /четиристотин деветдесет и седем лева и седемдесет и една стотинки/, представляваща сторени съдебно-деловодни разноси в настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА „*, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. *, да заплати на **Я. Г. Г.**, *****, с адрес гр. *, сумата от **900 лв.** /деветстотин лева/, представляваща сторени съдебно-деловодни разноси за адвокатско възнаграждение в настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____